

Nyt om bøger

”JEG BETALER MIN SKAT MED GLÆDE!”

► AF JESPER JØRGENSEN

Finansminister Wilhelm Buhls slagord om glæden ved at betale skat, blev også Viggo Kampmanns. Ifølge Poul Smidts velskrevne og anmelderroste biografi var skattepolitikken i Kampmanns optik selve fundamentet for opbygningen af velfærdsstaten. Ikke kun i omfordelingsøjemed, men også som et redskab, der gennem afskrivningsregler m.v. kunne motivere erhvervslivet til at investere i produktion, så den berømte kage blev større.

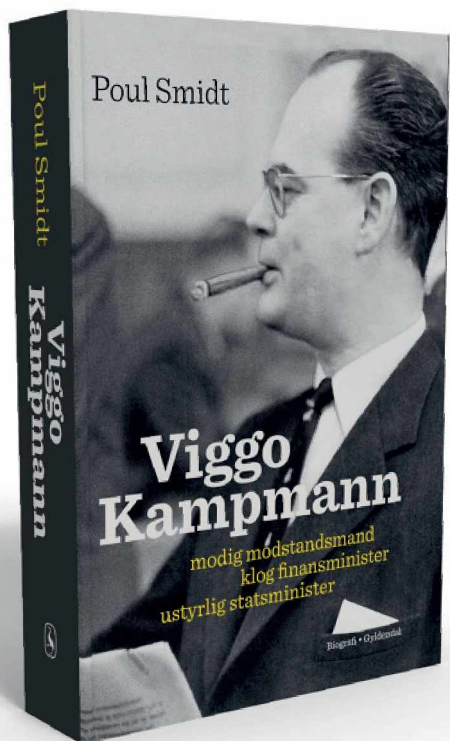
Følgeligt var skattesnyd ikke acceptabelt. ”Vi kan ikke tolerere skattesnydere”, ”landets mange anonyme bedragerer”, som han formulerede det i 1945 som embedsmand i skattedepartementet under finansminister H.C. Hansen. Fornemmer man her også en kommentar til dagens skattemorads, det tror jeg, og det gør kun bogen bedre, at der er flere lag i teksten, som man kan tænke over undervejs.

Hovedvægten i bogen ligger naturligt nok på Kampmanns periode som ledende embedsmand og som politiker, der begyndte med finansministerposten i 1950 og sluttede i 1962, hvor han efter kun 1 ½ år som stats-

minister gik af pga. sygdom og udbrændthed. Meget kredit får han her for at indføre folkepensionen (1956) og oprette Datacentralen (1959), som afgørende forudsætning for den senere omlægning til den mere effektive kildeskat.

Kampmann kom uundgåeligt til at indgå i ”de røde kongers” magtspil. Men hvem var størst, og har Jens Otto Krag ikke med sine skrivelser fået opskrevet sit eget værd på bekostning af Kampmanns? Jo, det mener Poul Smidt, der ved hjælp af Krag's dagbøger til gengæld får givet et mindre flatterende billede af en misundelig, humørsyg og ærgerrig Krag. Det samme sker med HC, der skulle have udtalt følgende: ”Hvor er han dog dygtig, det lille dumme svin”.

Kampmann var rigtig nok dygtig, men også psykisk ustabil. ’Point of no return’ mod bunden var, ifølge forfatteren, da Kampmann i foråret 1961 bag om ryggen på parti og befolkning (inkl. landbrugsministeren) ved et hemmeligt møde gav landbruget 450 mil. kr. for ikke at igangsætte en leveringsstrejke. Reelt gav han hermed egenhændigt landbruget et kæmpe sugerør ned i statskassen, eller som det formuleres i bogen:

”Kampmann havde givet velfærdsstaten en ny dimension. Socialhjælp til husmænd, storbønder og godsejere.”

Bogen er fyldt med andre gode historier. Eneste mangel er Kampmanns egne tanker, for dem er der desværre ikke mange vidnesbyrd om. Det skal imidlertid ikke lægge forfatteren til last, tværtimod. Poul Smidt har gjort en kæmpe bedrift. Han er endda så stor, at han deler æren med de mange, der har hjulpet ham på vej, ikke mindst vores egen Henning Grelle.

Jeg kan i sammenhængen heller ikke dy mig for at citere disse rosende ord: ”Bibliotekarer og arkivarer er en vedvarende gave til folkeoplysningen, som ikke kan værdsættes nok. Hjælpsomhed, tålmodighed og interesse har jeg mødt i ubegrænsede, ja, tilsyneladende uopslidelige mængder på Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv, ABA, Folketingets Bibliotek, Rigsarkivet og Det kongelige Bibliotek.”

Tak for det, Poul. Du er sandelig en ven af huset og får fuld plade for dette mesterværk, der hiver Viggo Kampmann ud af skyggen og gør os klogere på, hvad der er værdifuldt i vores samfund.

Poul Smidt:
VIGGO KAMPMANN.
MODIG MODSTANDSMAND, KLOG FINANSMINISTER,
USTYRLIG STATSMINISTER

København: Gyldendal, 2016.

*Vi giver bogen
 seks ud af seks røde faner.*

